

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-9>

УДК 657:658.871.878

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА: ПРИНЦИПИ ОБЛІКУ ТА ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА

FINANCIAL RESULTS OF THE ENTERPRISE: ACCOUNTING PRINCIPLES AND ACCOUNTING POLICIES

Скорнякова Юлія Борисівна

кандидат економічних наук, доцент,
Запорізький національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8433-0183>

Мордвинов Кирило Олександрович

студент магістратури,
Запорізький національний університет
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-9658-1549>

Skornyakova Yuliya, Mordvynov Kyrylo
Zaporizhzhya National University

У статті досліджено проблематику принципів відображення в обліку фінансових результатів діяльності підприємства. Запропоноване авторське визначення, яке поєднує сутнісний елемент зміни чистих активів та технічний елемент порівняння доходів та витрат та відображає облікову сутність фінансових результатів в умовах ведення обліку із дотриманням принципу подвійного запису за принципом нарахування доходів та витрат. Обґрунтована доцільність принципу нарахування для організації облікового відображення фінансових результатів. Презентована схема, що систематизує принципи та порядок визначення в обліку та презентації у фінансовій звітності фінансових результатів. Проаналізовано вплив облікової політики на процес визначення фінансових результатів та класифіковано елементи облікової політики, що впливають на процес обліку та облікову оцінку фінансових результатів, за об'єктами обліку та за рівнем прогнозованості впливу на розмір фінансових результатів окремих звітних періодів.

Ключові слова: фінансові результати, прибуток, збитки, доходи, витрати, облік, фінансова звітність, касовий метод, метод нарахувань, облікова політика.

The article examines the issues of principles of reflecting the financial results of an enterprise in accounting. The relevance of the chosen research topic is justified by the fact that the goal of any enterprise is to consistently obtain a positive financial result – profit, which is embodied in an increase in the value of net assets. Particular attention in the area of accounting reflection of financial results deserves a clear definition of the principles of such reflection, as well as a study of the impact of the enterprise's accounting policy on the process of determining financial results. The object of the study is the principles of reflection in accounting and the influence of accounting policies on the process of accounting assessment of financial results of individual periods, the subject of the study is a set of theoretical, methodological and practical aspects of determining financial results in accounting. The research used methods of critical analysis, comparison and synthesis. Based on the results of the research, an author's definition was proposed that reflects the accounting essence of financial results in the conditions of accounting in compliance with the double-entry principle according to the principle of accrual of income and expenses. The feasibility of the accrual principle for organizing the accounting reflection of financial results is substantiated. A scheme is presented that systematizes the principles and procedure for determining financial results in accounting and presenting them in financial statements. The impact of accounting policies on the process of determining financial results was analyzed and elements of accounting policies that affect the accounting assessment of financial results were classified by accounting objects and by the level of predictability of the impact on the size of financial results of individual reporting periods. The practical value of the results obtained lies in improving the organizational and methodological support for accounting for financial results, which will allow in practice to increase the qualitative level of information support for enterprise management, including through the well-founded formation of accounting policies.

Keywords: financial results, profit, loss, income, expenses, accounting, financial reporting, cash method, accrual method, accounting policy.

Постановка проблеми. В умовах ринкової економіки стабільне отримання прибутку є метою підприємницької господарської діяльності або відповідно метою існування та функціонування будь-якого підприємства. Саме з метою отримання прибутку власники підприємства ініціюють його створення, інвестують власні кошти на формування активів та витрачають час та підприємницькі здібності на здійснення стратегічного управління. Позитивний фінансовий результат – прибуток – є інтегральним критерієм ефективності діяльності підприємства та одночасно основним внутрішнім джерелом збільшення його фінансового потенціалу, забезпечення стійкого фінансового стану, розвитку та конкурентоспроможності на ринку капіталу.

Усі управлінські рішення та дії у підсумку спрямовані на отримання позитивного фінансового результату – прибутку, що означає збільшення вартості чистих активів, які реально належать власникам підприємства. Природно, що прийняття дієвих управлінських рішень потребує якісної інформаційної підтримки. Відповідно визначення фінансових результатів варто визнати одним із основних завдань, що вирішується шляхом ведення бухгалтерського обліку, адже не в останнє поява та розвиток процесу систематизації інформації із дотриманням принципу подвійного запису можуть бути обґрунтовані необхідністю якісного визначення фінансового результату діяльності суб'єктів підприємницької діяльності.

Таким чином, адекватне відображення в обліку фінансових результатів є надзвичайно важливим завданням як для економічної науки, так і для підприємницької практики, зважаючи на визначну роль фінансових результатів як інтегрального результату підприємницької господарської діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання, пов'язані із ідентифікацією та визначенням в обліку фінансових результатів, є предметом активних дискусій серед науковців та практиків у сфері обліку та управління підприємствами. Різноманітним аспектам облікового визначення та сприйняття фінансових результатів присвячені праці багатьох науковців, адже питання є принциповим як для економічної науки в цілому, так і для облікової справи. Серед науковців, що останнім часом внесли помітний внесок у розвиток зазначених облікових питань, варто згадати таких як М. Д. Білик [1], Ю. О. Івахів [2], Г. С. Ліхоносова [3], О. В. Назаренко [4], А. І. Орехова [5],

Ю. С. Пеняк [6], М. С. Пушкар [7], Г. В. Пчелинська [8] та багатьох інших. В той же час зазначені питання є достатньо суперечливими та багатограними, їх ретельне дослідження призводить до появи нових проблемних аспектів, що й актуалізує необхідність подальших досліджень, адже принципи та порядок облікового визначення фінансових результатів є важливою складовою інформаційного забезпечення процесу управління підприємством.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Проблематика облікової ідентифікації та визначення фінансових результатів полягає насамперед у неоднозначності щодо кількісної оцінки розміру фінансового результату за окремі періоди часу в умовах, коли підприємство продовжує свою активну господарську діяльність. Певні принципи та порядок відображення в обліку окремих складових доходів та витрат у поєднанні із процедурами оцінки вартості активів та розміру зобов'язань призводить до того, що фінансовий результат діяльності за певний період може бути оцінений по-різному. Так, з одного боку, обліковий процес визначення доходів, витрат та відповідно фінансових результатів регламентується на державному рівні відповідними нормативними документами, але в той же час визначення окремих принципів та елементів організації такого облікового процесу залишається в компетенції підприємств. Йдеться відповідно про формування підприємством облікової політики, впровадження якої здатне суттєво вплинути на визначення фінансових результатів діяльності підприємства. Таким чином, на нашу думку, напрямком дослідження, що безумовно є актуальним та потребує особливої уваги, є систематизація принципів та процедур відображення в обліку фінансових результатів та дослідження впливу облікової політики підприємства на процес визначення фінансових результатів діяльності.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є аналіз принципів відображення в обліку та впливу облікової політики на процес визначення фінансових результатів з метою підвищення якісного рівня методичного забезпечення відображення в обліку фінансових результатів діяльності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Теоретичною основою облікового сприйняття фінансових результатів є принципи їх ідентифікації. У вітчизняному право-

вому полі відповідні визначення передбачені Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», згідно з яким «прибуток – сума, на яку доходи перевищують пов'язані з ними витрати» [9], «збиток – перевищення суми витрат над сумою доходу, для отримання якого були здійснені ці витрати» [9]. Йдеться таким чином про ідентифікацію фінансових результатів шляхом технічного порівняння доходів та витрат певного періоду діяльності. В той же час варто зазначити, що в площині обліку із дотриманням принципу подвійного запису розкриття сутності фінансових результатів має й інший важливий сутнісний аспект. На це звертається увага в багатьох наукових дослідженнях. Так, О. В. Назаренко і Р.В. Лукаш зазначають, що наявні «два принципових підходи до розрахунку фінансових результатів діяльності підприємства: метод порівняння доходів і витрат та метод зміни чистих активів» [4, с. 21]. Йдеться про те, що якщо доходи підприємства за певний період перевищують його витрати за той же період, їх різниця – прибуток – капіталізується шляхом формування додаткових активів без жодного збільшення зобов'язань, тобто наявне збільшення вартості чистих активів (та відповідно суми власного капіталу) без додаткових внесків власників. Якщо навпаки витрати підприємства за певний період перевищують його доходи за той же період, то їх різниця – збитки – призводить до втрати активів, тобто наявне зменшення вартості чистих активів (та відповідно суми власного капіталу) без вилучення коштів власниками.

Таким чином, в площині обліку із дотриманням принципу подвійного запису фінансові результати як мета та інтегральний результат господарської підприємницької діяльності є кількісною зміною вартості чистих активів (та відповідно суми власного капіталу) без додаткових внесків чи вилучень власниками, що технічно є різницею між доходами та витратами, понесеними за певний період часу.

Визначення в обліку фінансових результатів діяльності принципово ускладнюється тим, що систематично потрібно визначати результат діяльності окремо за певний період часу в умовах продовження підприємством активної господарської діяльності. Саме тому і виникає два принципово різних варіанти, адже організувати процес облікового відображення доходів та витрат можна або за рухом грошових коштів, тобто касовим методом,

або із дотриманням принципу нарахування. Тут відразу потрібно зазначити, що принципова різниця між результатом застосування двох альтернативних підходів наявна лише у разі визначення фінансового результату окремого звітного періоду – кварталу чи року, що не відповідає повному господарському циклу. Причинами такої невідповідності є наявність на початок та кінець періоду активів, що не є грошовими коштами (тобто запасів, дебіторської заборгованості тощо), та зобов'язань. Якщо розглядати повний господарський цикл діяльності підприємства, то за різних підходів щодо підрахунку фінансовий результат, як об'єктивна величина, має бути однаковою.

Ідейною основою касового методу визначення фінансових результатів приймається рух грошових коштів, тобто доходи та витрати визнаються в обліку одночасно із надходженням та вибуттям грошових коштів відповідно. Незважаючи на наявну на перший погляд простоту та прозорість касового методу, його використання в сучасних умовах підприємницької діяльності є досить проблемним, адже таким чином неможливо якісно відобразити в обліку процес амортизації активів багаторазового тривалого використання, механізм доходів та витрат майбутніх періодів, а також розрахунки із постійним формуванням дебіторської та кредиторської заборгованості. Іншим недоліком касового методу прийнято вважати неможливість досягнення якісної відповідності доходів та витрат, що в свою чергу може спричинити суттєве викривлення фінансових результатів окремих періодів. Так, якщо продукція ще не відвантажена або оплата за неї не отримана, але кошти за використані задля її виробництва ресурси вже сплачено, фінансовий результат буде неадекватно занижений. Навпаки, фінансовий результат буде неадекватно завищеним, якщо попередня оплата за продукцію отримана, а кошти за ресурси, що будуть використані при її виробництві, ще не сплачені або були сплачені в іншому періоді.

Таким чином, застосування касового методу визначення фінансових результатів здатне суттєво викривити облікову інформацію і суттєво обмежує користувачів щодо оцінки ефективності діяльності підприємства. В сучасних умовах такий варіант визначення фінансових результатів може використовуватися лише підприємцями, які практично не надають покупцям (замовникам) відстрочки платежу і не формують суттєвих сум кредиторської заборгованості, практично не зміню-

ють вартості залишків активів і не використовують у підприємницькій діяльності активи тривалого використання.

З метою вирішення проблемних питань касового методу та підвищення інформативності облікової та звітності інформації в обліку почали використовувати так званий метод нарахувань. В економічній літературі наявна інформація, що даний метод обліку доходів та витрат використовувався у Стародавньому Римі ще у VI столітті до н.е. [7, с. 26].

Основною обліковою ідеєю методу нарахування є визнання доходів та витрат за фактом здійснення відповідних економічних дій (подій), незалежно від моменту надходження та сплати грошових коштів. Таким чином доходи та витрати відображаються в обліку одночасно із рухом матеріальних або інших негрошових активів або формуванням зобов'язань, а не за рухом грошових коштів. Це дозволяє досягти в обліку коректності у порівнянні доходів та витрат, що понесені для отримання відповідних доходів, логічно відображати в обліку дебіторську та кредиторську заборгованість, залишки запасів, доходи та витрати майбутніх періодів і в цілому вести облік із дотриманням принципу подвійного запису. Варто також зазначити, що облікова ідентифікація фінансових результатів як кількісної зміни вартості чистих активів (та відповідно суми власного капіталу) без додаткових внесків чи вилучень власниками відповідає саме логіці методу нарахувань, адже за касового методу визнаний фінансовий результат втілюється у кількісній зміні наявних грошових коштів (а не чистих активів в цілому).

Метод нарахування щодо визнання доходів та витрат та відповідно фінансових результатів діяльності є на сьогодні найбільш поширеним в обліковій практиці. Саме цей метод є обов'язковим елементом організації обліку на вітчизняних підприємствах, адже відповідно до норм Закону України від 16.07.1999 р. № 996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» серед принципів ведення бухгалтерського обліку та формування звітності передбачений принцип «нарахування – доходи і витрати відображаються в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності в момент їх виникнення, незалежно від дати надходження або сплати грошових коштів» [10]. Його сутність розкривається в процесі нормативної ідентифікації та окремих правил обліку доходів та витрат.

Важливою складовою визначення в обліку фінансових результатів є порядок облікової

систематизації доходів та витрат та відповідно їх порівняння з метою визначення фінансового результату діяльності. Саме таким чином у відповідності до технічного аспекту ідентифікації фінансових результатів відбувається їх безпосереднє визначення в обліку.

Принципи та порядок визначення в обліку та презентації в фінансовій звітності фінансових результатів систематизовано на рис. 1.

Варто також звернути увагу на те, що у фінансовій звітності розкривається не лише технічний аспект облікової ідентифікації прибутку (як результату порівняння доходів та витрат), а й сутнісний, адже в балансі нерозподілений прибуток визнається складовою власного капіталу, що забезпечує формування додаткових активів підприємства, а непокрита збитки навпаки зменшують власний капітал, що відповідно призводить до зменшення наявних активів підприємства. У звіті про рух грошових коштів за умови його формування непрямым методом розкривається також певний грошовий аспект ідентифікації облікової сутності фінансових результатів. Таким чином акцентується увага, що отриманий прибуток збільшує наявну суму грошових коштів, а понесені збитки відповідно навпаки зменшують її, але варто розуміти, що симетричним такий вплив є лише за умови незмінних інших активів, власного капіталу та зобов'язань, адже інші чинники також впливають на рух грошових коштів (зокрема зміна вартості запасів або розміру дебіторської заборгованості та зобов'язань).

Важливим організаційним елементом формування якісної системи відображення в обліку доходів, витрат та відповідно фінансових результатів підприємства є облікова політика, тобто «сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності» [9].

Звісно на процес визначення в обліку фінансових результатів впливають елементи облікової політики щодо організації обліку доходів та витрат. Але варто звернути увагу на те, що й інші певні елементи облікової політики здатні суттєво вплинути на розмір фінансових результатів, що визначаються в обліку та презентуються у фінансовій звітності. Так, на розмір фінансових результатів окремих звітних періодів буде впливати вибір методу нарахування амортизації основних засобів навіть за однакового терміну їх корисного використання, зокрема в першому році

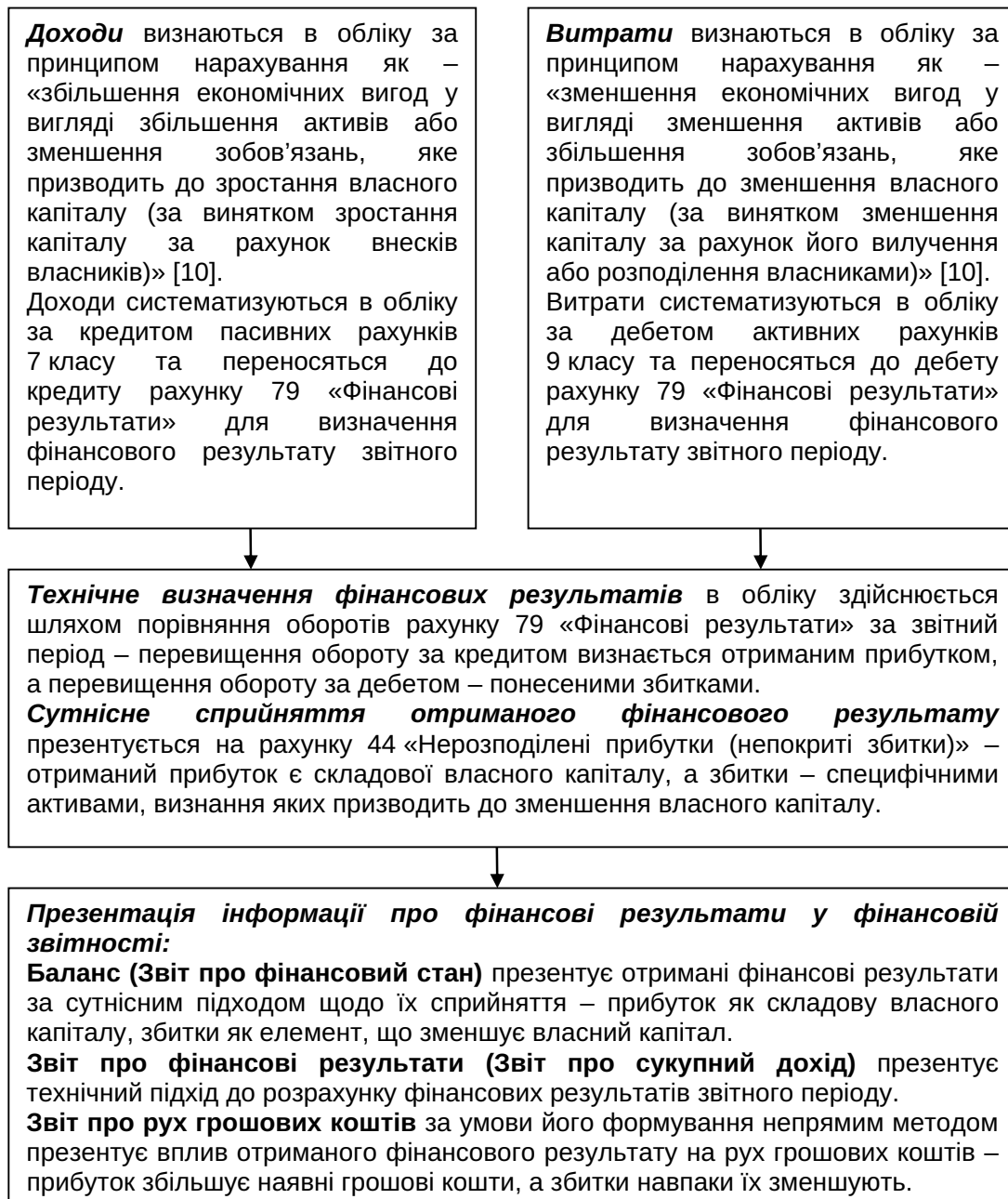

Рис. 1. Принципи та порядок визначення в обліку та презентації у фінансовій звітності фінансових результатів

Джерело: авторська розробка

експлуатації застосування прямолінійного методу в порівнянні з кумулятивним призведе до визнання в обліку більшої суми прибутку (або меншої суми збитків). Аналогічно на облікову оцінку отриманого фінансового результату впливатиме метод оцінки запасів при списанні. Так, зокрема, застосування методу середньозваженої собівартості в порівнянні з методом FIFO (first in – first out) в умовах поступового зростання цін на куповані запаси (сировину, матеріали, товари) призведе до

визнання в обліку меншої суми прибутку (або більшої суми збитків). Звичайно наявні відмінності в оцінці фінансового результату є суб'єктивними та тимчасовими, адже йдеться не про повний господарський цикл, а про оцінку фінансового результату окремого звітного періоду.

Рівень прогнозованості впливу вибору окремих елементів облікової політики на розмір фінансових результатів окремих звітних періодів є різним, на що звісно варто зва-

жати при формуванні облікової політики. Так, вплив одних елементів облікової політики є цілком прогнозованим, вплив інших залежить від додаткових чинників, але в цілому є прогнозованим, а вплив деяких елементів хоча і наявний, але залежить від багатьох факторів і є мало прогнозованим.

Елементи облікової політики, що впливають на процес визначення фінансових результатів, можуть бути класифіковані за об'єктами обліку, а також за рівнем прогнозованості впливу на розмір фінансових результатів окремих періодів. Розроблена класифікація представлена на рис. 2.

Варто також зазначити, що вплив окремих елементів облікової політики на облікову оцінку фінансових результатів окремих звітних періодів для підприємств – платників податку на прибуток варто досліджувати за двома взаємопов'язаними етапами, адже

визнаний в бухгалтерському обліку фінансовий результат є основою визначення об'єкту оподаткування податком на прибуток.

Відповідно розмір визначених в обліку фінансових результатів (під впливом комплексу елементів облікової політики) певним чином визначає рівень податкового навантаження за податком на прибуток, що також впливає на розмір чистого прибутку, який за підсумками звітного періоду капіталізується шляхом збільшення вартості чистих активів підприємства.

Висновки. В умовах ведення обліку із дотриманням принципу подвійного запису за принципом нарахування доходів та витрат фінансові результати як мета та інтегральний результат господарської підприємницької діяльності є кількісною зміною вартості чистих активів (та відповідно суми власного капіталу) без додаткових внесків чи вилучень

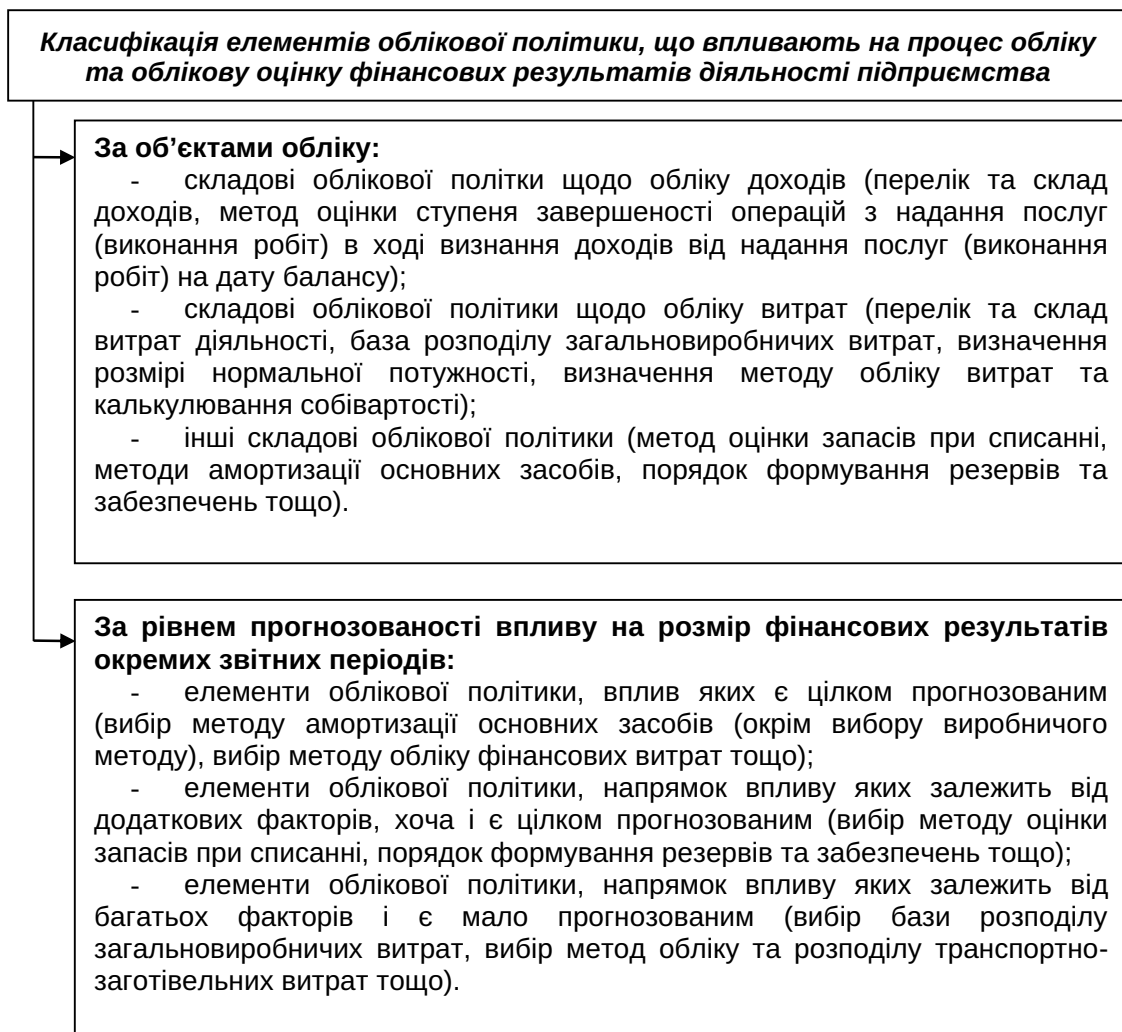

Рис. 2. Класифікація елементів облікової політики, що впливають на процес та облікову оцінку фінансових результатів

Джерело: авторська розробка

власниками, що технічно є різницею між доходами та витратами, понесеними за певний період часу. Варто зазначити, що презентоване визначення поєднує сутнісний елемент зміни чистих активів та технічний елемент порівняння доходів та витрат задля облікової ідентифікації фінансових результатів.

Сучасна облікова практика визначення фінансових результатів передбачає дотримання принципу нарахування, відповідно доходи та витрати визнаються за рухом матеріальних та інших негрошових активів або формуванням зобов'язань, а не за рухом грошових коштів. Це дозволяє досягти в обліку коректності у порівнянні доходів та витрат, що понесені для отримання відповідних доходів, логічно відображати в обліку дебіторську та кредиторську заборгованість, залишки запасів, доходи та витрати майбутніх періодів, реалізувати механізм амортизації активів багаторазового використання і в цілому вести облік із дотриманням принципу подвійного запису. В підсумку застосування методу нарахування дозволяє підвищити якісний рівень

облікової та звітної інформації щодо фінансових результатів, що в свою чергу сприяє підвищенню якісного рівня облікового забезпечення аналітичних процедур та прийняття управлінських рішень.

Принциповим елементом, що здійснює суттєвий вплив на процес облікового визнання доходів та витрат та облікову оцінку фінансових результатів підприємства варто визнати облікову політику. Окремі елементи облікової політики, що впливають на процес відображення в обліку та облікову оцінку фінансових результатів, можуть бути класифіковані за об'єктами обліку та за рівнем прогнозованості впливу на розмір фінансових результатів окремих звітних періодів. Вплив елементів облікової політики на облікову оцінку чистого фінансового результату окремих звітних періодів підприємств – платників податку на прибуток здійснюється не лише прямо, а й опосередковано через механізм оподаткування, на що також варто зважати формулюючи та проваджуючи облікову політику таких підприємств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Білик М. Д., Білик Т. О. Фінансові результати діяльності малих підприємств : монографія. Київ : ТОВ «ПанТот», 2012. 280 с.
2. Івахів Ю. О. Облікові методи визнання результатів діяльності підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2012. № 1. С. 79–83.
3. Ліхоносова Г. С., Лазебна І. Р. Організаційні засади обліку та аудиту фінансових результатів підприємств. *Науковий вісник ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 25. С. 144–148.
4. Назаренко О. В., Лукаш Р. В. Фінансові результати: сутність та особливості організації бухгалтерського обліку. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 22. С. 19–25.
5. Орехова А. І., Толстошеева В. С. Організаційні аспекти та проблеми обліку фінансових результатів діяльності підприємств. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2021. № 6 (123). С. 140–143.
6. Пеняк Ю. С., Гороховацька Н. В. Сучасні проблеми обліково-аналітичного забезпечення управління фінансовими результатами. *Економічний простір*. 2020. № 159. С. 97–101.
7. Пушкар М. С., Гавришко Н. В., Романів Р. В. Історія обліку та контролю господарської діяльності. Тернопіль : Карт-бланш, 2003. 223 с.
8. Пчелинська Г. В., Кирилова М. В. Сучасна проблематика обліку фінансових результатів за видами діяльності. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2020. № 6 (262). С. 97–102.
9. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» : Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73. Дата оновлення: 03.01.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text> (дата звернення 30.01.2025).
10. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV. Дата оновлення: 03.09.2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text> (дата звернення 30.01.2025).

REFERENCES:

1. Bilyk M. D., Bilyk T. O. (2012) *Finansovi rezultaty diialnosti malykh pidpriemstv : monohrafiia* [Financial results of small enterprises: monograph]. Kyiv : TOV «PanTot», 280 p. (in Ukrainian)

2. Ivakhiv Yu. O. (2012) Oblikovi metody vyznannia rezultativ diialnosti pidpriemstva [Accounting methods for recognizing the results of an enterprise's activities]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, vol. 1, pp. 79–83.
3. Likhonosova G. S., Lazebnaya I. R. (2019) Orhanizatsiini zasady obliku ta audytu finansovykh rezultativ pidpriemstv [Organizational foundations of accounting and auditing of financial results of enterprises]. *Naukovyi visnyi uzhorodskoho natsionalnogo universytetu – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University*, vol. 25, pp. 144–148.
4. Nazarenko O. V., Lukash R. V. (2018) Finansovi rezultaty: sutnist ta osoblyvosti orhanizatsii bukhhalterskoho obliku [Financial results: the essence and features of the accounting organization]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, vol. 22, pp. 19–25.
5. Oriekhova A. I., Tolstosheeva V. S. (2021) Orhanizatsiini aspekty ta problemy obliku finansovykh rezultativ diialnosti pidpriemstv [Organizational aspects and problems of financial results accounting of enterprises]. *Derzhava ta rehiony. Seriya: Ekonomika ta pidpriemnytstvo – State and Regions. Series: Economy and Entrepreneurship*, vol. 6 (123), pp. 140–143.
6. Peniak Yu. S., Horokhovatska N. V. (2020) Suchasni problemy oblikovo-analitychnoho zabezpechennia upravlinnia finansovymi rezultatamy [Modern problems of accounting and analytical ensuring financial performance management]. *Ekonomichnyi prostir – Economic space*, vol. 159, pp. 97–101.
7. Pushkar M. S., Havryshko N. V., Romaniv R. V. (2003) *Istoriia obliku ta kontroliu hospodarskoi diialnosti* [History of accounting and control of economic activity]. Ternopil : Kart-blansh, 223 p. (in Ukrainian)
8. Pchelynska H. V., Kirilova M. V. (2020) Suchasna problematyka obliku finansovykh rezultativ za vydamy diialnosti [Modern problems of accounting for financial results by type of activity of the enterprise]. *Visnyk Skhidnoukrainskoho natsionalnogo universytetu imeni Volodymyra Dalia – Bulletin of the Volodymyr Dahl East Ukrainian National University*, vol. 6 (262), pp. 97–102.
9. Natsionalne polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 1 «Zahalni vymohy do finansovoi zvitnosti» : Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 07.02.2013 r. № 73 [National regulation (standard) of accounting 1 «General requirements for financial reporting», approved by Ministry of Finance of Ukraine dated 07.02.2013. № 73]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13#Text> (accessed January 30, 2025).
10. Zakon Ukrainy «Pro bukhhalterskyi oblik ta finansovu zvitnist v Ukraini» pryinyatiyi 16.07.1999 r. № 996-XIV [Law of Ukraine «About accounting and financial reporting in Ukraine» dated 16.07.1999. 996-XIV]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text> (accessed January 30, 2025).